

i hvert fald ingen mening i at holde en folkeafstemning den 27. september.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er præcis det, vi er enige om – det er præcis det, vi er enige om. Derfor må det da være sådan, at vi ved, at forfatningstraktaten kan komme videre. Derfor må det så også, hvis vi skal stemme – som jeg nu har sagt i 25 minutter, men det kan jo være svært at høre – være Frankrig og Holland, der, ligesom Danmark og Irland i sin tid gjorde, kommer tilbage og siger, om de mener, at de på en eller anden måde vil være i stand til på et eller andet tidspunkt at acceptere traktaten. Vi gjorde det med vores forbehold, og det var så den måde, vi løste det på.

Jeg har svært ved at se, hvordan man kan tage forbehold til denne her traktat, men Frankrig og Holland må komme med deres forslag, hvis de ønsker at kunne ratificere traktaten til sidst.

Så må jeg altså minde om, at man også skal have lov at lytte, hvis man er demokrat, og det er hr. Arbo-Bæhr jo, til de ti lande, der har sagt ja. Skal vi simpelt hen bare sige, at vi ignorerer ti lande? Skal de ikke have lov til at udtrykke sig og komme med deres holdning til den videre proces? Den vil jeg faktisk også meget gerne høre, før vi træffer den endelige beslutning.

Men den endelige beslutning vil, hvis der bliver klarhed over den traktat, som foreligger, og også af den, der ratificeres, og Frankrig og Holland mener, at man kan gå videre og de kan løse problemet, som Danmark og Irland løste deres problemer, kunne komme til folkeafstemning. Er der ikke klarhed, kan man jo ikke ulejlig velgerne i en uklar situation.

Rune Lund (EL):

Jeg har forgæves forsøgt at spørge ind til, hvad det er for nogle konkrete forslag, som Frankrig og Holland har præsenteret udenrigsministeren for forud for EU-topmødet her i midten af juni. Jeg har forgæves forsøgt at få udenrigsministeren til at melde ud om, hvilke tanker udenrigsministeren f.eks. har gjort sig, eller hvilke tanker der ligesom florerer i Udenrigsministeriet. Det svar, jeg har fået, er, at alle tilsyneladende ligger og sover ovre i Udenrigsministeriet, og ingen tænker overhovedet noget som helst over, hvordan man skal gøre noget ved denne her situation. Udenrigsministeren møder tilsyneladende totalt uforberedt op, og det kan jo ikke være i

overensstemmelse med virkeligheden eller sandheden.

Sagen er, at der må foregå et hektisk arbejde både i udenrigsministerens hoved og i udenrigsministerens ministerium med hensyn til at gribe denne her sag an. Jeg synes, det er meget beklageligt, at vi ikke har kunnet løfte sløret lidt for det her, og jeg vil sige, at det ikke skaber tillid til, hvilke tanker den danske regering render rundt med for eventuelt at fikle med et fransk og et hollandsk nej.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg må sige, at det er totalt forgæves at prøve at svare hr. Rune Lund, så det gider jeg faktisk ikke – undskyld udtrykket – for han har fået svaret overordentlig mange gange. Selvfølgelig bliver der ikke fiflet. Den danske regering fifler *ikke* med forfatningstraktaten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1834

3) Til beskæftigelsesministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Vil ministeren med udgangspunkt i, at byggepladser, hvor arbejdet udføres af udstationerede arbejdere fra østeuropæiske lande (som f.eks. Nova-Baus bygningsrenovering i Byskov på Falster), er præget af manglende faglige rettigheder og sikkerhedsorganisering, redegøre for, om Arbejdstilsynet fører et intenst tilsyn med overholdelse af arbejdsmiljøloven, bl.a. hvad angår brug af værnemidler, arbejdspladsvurdering osv., og om ministeren har taget initiativer til at sikre, at Arbejdstilsynet er fremme i skoene for at sikre udstationerede arbejdere et sundt og sikkert arbejdsmiljø?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da jeg for godt og vel en uge siden første gang var i Byskov for at se på den byggeplads, hvor en skibsreder får renoveret sit hus af polske arbejdere til 45 kr. i timen, var det slående at se, at arbejdsmiljøforholdene på denne byggeplads mildt sagt var dårlige. Jeg fik informationer om, at Arbejdstilsynet rent faktisk havde besøgt byggepladsen, men den tilstedeværende fagforeningsformand sagde, at det havde været en meget lemfældig gennemgang, og undrede sig egentlig over, hvordan det kunne lade sig gøre, når der var åbenlyse arbejdsmiljøproblemer.